

[Steen Folke.]

brugsudvikling vil jeg sige, at på mange måder ser det rimeligt ud sammenlignet med, hvad den slags foranstaltninger ofte gør. Det er velkendt – det tror jeg nok – at VS ser med betydelig skepsis på mange af de bistandsforanstaltninger, som er etableret. Det gælder både bilaterale danske foranstaltninger og multilaterale foranstaltninger f. eks. i FN-regi. På den baggrund vil jeg sige, at så vidt man kan vurdere ud fra det materiale, vi har fået stillet til rådighed, så er der på mange måder tale om en rimelig tilrettelæggelse af fondens arbejde.

I den forbindelse vil jeg ganske særlig lægge vægt på det, der er nævnt i bemærkningerne til forslaget om, at fonden i fordelingen af sine midler skal tage særligt hensyn til en forøgelse af fødevarerproduktionen og en forbedring af ernæringstilstanden for de fattigste befolkningsgrupper i de fattigste udviklingslande med fødevarerangel. Det er ikke mindst dette, at man sigter konkret på de fattigste befolkningsgrupper i nogle bestemte lande, nemlig de fattigste udviklingslande, som jeg vil lægge vægt på, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at en væsentlig del af den u-landshjælp, som er givet igennem de sidste 10–20 år, er gået til de bedst stillede befolkningsgrupper i nogle af de underudviklede lande. Det er netop en af grunde til, at VS har set med betydelig skepsis på mange dele af u-landshjælpen. Selve denne hensigts erklæring mener jeg i hvert fald er væsentlig.

Jeg vil nu alligevel bede om, at vi kunne få et udvalgsarbejde om denne sag, for der er kun specificeret i artikel 2 og artikel 7 nogle meget generelle formål med fondens brug af midler, og jeg ville gerne gennem udvalgsarbejdet have lidt mere klarhed over, hvordan man konkret ville sikre, at denne fødevarerudviklingsbistand, bistand til udvikling af fødevarerproduktionen, virkelig kommer de fattigste befolkningsgrupper i de fattigste lande til gavn. Jeg ville f. eks. gerne have sikkerhed for, at det, man skal give bistand til, ikke er noget, der minder om det, man har kaldt den grønne revolution, hvor der ganske vist er sket en forøgelse af fødevarerproduktionen i en række underudviklede lande, men hvor det i høj grad er sket på en sådan måde, at det er nogle få bønder, som har kunnet profitere heraf, uden at det kan siges at have gavnet masserne, den fattigste del af landbefolkningen i området, i mange tilfælde tværtimod.

Jeg ville altså gerne have en lidt mere konkret fremstilling af, hvordan man vil sikre opfyldelsen af den del af formålet, som jeg betragter som noget særdeles væsentligt. Bl. a. af den grund – men der kunne nok også være grund til at rejse andre spørgsmål – vil jeg anbefale, at der bliver tale om udvalgsarbejde omkring det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen fra alle partier minus fremskridtspartiet.

Hr. Arentoft har misforstået formålet med forslaget. Jeg synes nu, jeg har udtrykt mig nogenlunde på dansk. Vi har tidligere talt om tolkning i dag, men det er altså muligt, at man heller ikke bliver forstået, selv om man taler dansk. Det synes særlig beklageligt. Der står i fremsættelsestalen, at vi vil tilslutte os dette formål, og derfor yder vi de og de beløb. Der er ikke givet udtryk for, at vi vil bruge pengene til at købe en bestyrelsespost for – det fremgår med al tydelighed af fremsættelsestalen. Det, jeg gør, er at give en beskeden undskyldning til tinget for at komme med dette forslag på dette sene pressede tidspunkt, idet jeg siger, at grunden til, at jeg gør det, er, at hvis vi ventede til oktober, så ville vi ikke kunne være med til at vælge den første ledelse, og derved kunne en nordisk repræsentant i ledelsen gå tabt. Det har man altså ment fra regeringen var så vigtigt, at vi burde belaste folketinget med dette forslag selv på dette tidspunkt. Der er selvfølgelig ikke tale om, at man køber en bestyrelsesplads for 45 mill. kr. Om hr. Arentoft vil le eller græde, det skal jeg helt overlade til ham selv. Jeg ved, hvad jeg ville gøre, hvis jeg var i hans parti, men det er jeg gud ske lov ikke.

Til hr. Arne Christiansen kan jeg sige, at det er givet, at vi skal passe meget på dette med sekretariatet, og når Danmark indtog en lidt, jeg vil ikke sige kølig holdning, det er for meget sagt, men en lidt afventende holdning i starten af denne sag, var det netop, fordi vi sagde: formålet er rigtigt, pengene skal vi nok skaffe inden for vores rammer, men er det nødvendigt at lave en ny organisation? Man fandt frem til et rimeligt kompromis, som vi syntes vi kunne tilslutte os, men det er klart, at vi vil være på vagt over for, at det ikke kommer til at vokse unødigt.

Der var jo en lille diskussion, som jeg så-